

## Előfizetési árak:

Egy évre . . . . 5 frt — kr.  
Fél évre . . . . 2 frt 50 kr.  
Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

## Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

## SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

## Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva  
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.

Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bermentetlen levelek csak ismert kezek től fogadtnak el.

## Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen hetenként háromszor:

vasárnap, kedden és pénteken reggel.  
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:

Sark Nándor és Schönfeld A. könyvkereskedésében.  
Ugyanitt egyes számok is kaphatók

## Zászlóbontás!

Ma fogja tárgyalni a városi képviselőtestület Sima Ferenc és 56 képviselőtársának azon indítványát, hogy Szentesnek önálló törvényhatósággá leendő átalakulása iránt az előlépések tétessenek meg.

Az írásos indítvány, mely tagnap, a közgyűlés előtti percekben iratott alá, a tegnapi közgyűlésen már felolvastattott, a következőleg hangzik.

## „Tekintetes közgyűlés!

Szentes város adófizető polgársága körében az utóbbi időben élénk mozgalom indult meg az iránt, hogy városunk önálló törvényhatósággá emeltesse.

Miután ezen mozgalom Szentes városának nemcsak közigazgatási függetlenségét; de kulturális előhaladását, fejlődését, felvirágzását célozza, s városunk anyagilag és erkölcsileg ép úgy, mint intellektuális szempontból is azon színvonalon áll, hogy ezen célt immár megvalósíthatja, annál fogva alólított képviselők ezennel indítványozzuk, hogy holnap ezen ügy tárgyalás alá vétessék és mondassék ki határozatilag, hogy a városi képviselő-testület Szentes városának önálló törvényhatósággá leendő átalakítását elvileg helyesli. Miért is annak tanulmányozása s a tanulmány eredményéhez képest javaslattételre a városi tanács közbenjöttével egy 25 tagú bizottság küldessék ki az iránt, hogy városunkra nézve miféle anyagi eredménnyel járna az önálló törvényhatósággá való átalakulás és miféle törvényes eszközöket kell alkalmazásba venni, hogy ezen cél minél előbb megvalósítható legyen.“

Ezen indítvány, melyet lapunk szerkesztője már egyszer megpendített a közgyűlésen, s melynek keresztülvitele érdekében annak idején egy egész cikksorozat jelent meg lapunkban, a városi képviselők körében a nagy célhoz méltó lelkesültséggel fogadtnak.

A cél méltó a lelkesülésre. Szébb feladatott nem tűrhet ki a képviselő testület maga elé, mint küzdeni teljes erőfeszítéssel azért, Szentes város minden megyei gyámkodástól ment, önálló, független közigazgatási kormányzattal ruháztassék fel.

Városunk előhaladásának zászlója tehát ki van bontva! S akik azt tartják, hogy Szentes városa tul van már a kiskorúság korszakán, s anyagilag, erkölcsileg épen úgy, mint értelmiség tekintetében eléggé megért és eléggé erős arra, hogy végre lerázza nyakáról a sokszor nagyon is mostoha és éppen azért már tűrhetlenné is vált megyei gyámot, azok tömegesen és lelkesülve fognak sora-kozni a kibontok zászló körül.

A községi élet éppen olyan, mint az egyes emberé.

Mig az egyes ember fiatal, éretlen és gyenge; addig önként hajlik meg a gyámi vezetés és hatalom előtt; de mikor az ember a kis kor-

ból kinőtt, erejének, képességének teljes öntudatára jutott, akkor lelkének vágyai az önállóság, függetlenség ideáljának szárnyaira kelnek és küzdve küzd, hogy élete öncél legyen s lerázzon magáról minden nyűgöt és korlátot, mely a szabad, független öntevékenységek utját állja.

Ez a fokozatos fejlődés és cél elutasíthatlan logikai törvényként uralkodik a községi élet felett is.

A község, ha erejét érzi, hogy a szolgabírói hatalom alól kibontakozhatik, elébb rendezett tanácsú várossá lesz, hogy nagyobb hatáskörű önállóság keretében intézkedhessék önsorsa felett. De még mint rendezett tanácsú város feltétlen a megye gyámsága alatt áll, mert ennek felfogásától függ, hogy miként kormányozza önmagát. — Ezt a gyámot azonban csak addig szabad egy város népének eltűrni, még magát gyengének képtelennek érzi a szabad önkormányzatra.

Ki merné azt mondani, hogy Szentes, mely a magyar alföldi városok között a kultúrtörökvés zászlóját lobogtatja minden irányban, képtelen volna arra, hogy magát szabadon, függetlenül kormányozhassa?

Senki!

Véget kell tehát vetni a gyámság korszakának!

Azt mondja hazánk legnagyobb fia, hogy a gyenge és erőtlens sorsa a szolgaság; — a bátor és erősé a függetlenség és szabadság.

Szentes elég erős már arra, hogy önlábán járjon, s önmagától függ, hogy nagykorúsítsa magát.

Csak azt kell mondani, hogy akarom! S meg lesz.

S ki ne akarná, mikor ez a városnak költségébe nem kerül? S ha áldozattal járna is — amint, hogy nem jár, — az a nép, mely a jobbagyság korszakában milliókat áldozott szabadságáért és függetlenségéért, még áldozni is tudna és fog is azért, hogy sorsa intézésében lerázhassa nyakáról minden idegen terhet, mely mint nyűg fekszik testén, hogy önálló, szabad tevékenységét akadályozza.

Fel tehát!

A zászló ki van bontva, — utána! ☉

## Városi közgyűlésből.

— december 1.

A mai napra egybehitt városi közgyűlést, melyen különösen a gazdaosztály volt nagy számmal képviselve, Sarkadi-Nagy Mihály polgármester 10 órakor nyitotta meg.

Az ülés lefolyásáról a következőket irhatjuk: Sarkadi-Nagy Mihály polgármester megnyitó beszéde után mindenek előtt a Sima Ferenc és társainak Szentes rendezett tanácsú városnak törvény-

hatósággá leendő átalakítására vonatkozó írásos indítványa olvastattott fel. Az indítvány a mai napon tartandó folytatólagos közgyűlésen fog tárgyalás alá kerülni.

Ezután Kálmán Mihály az iskolamulasztási bírságpénzek behajtásáról és a befolyt pénzeknek hová és mely célra fordítása tárgyában intézett kérdést a polgármesterhez.

Sarkadi polgármester azon felvilágosítása után, hogy az iskolamulasztási bírságpénzek a törvény értelmében a városi közpénztarban letétként kezelhetnek s iskolai célokra időről-időre átadtnak azon egyházak előjáróságainak, melyekhez az illető megbírságot szülők tartoznak, — a közgyűlés áttért a tárgysorba felvett ügyek tárgyalására.

Első tárgy volt a polgármester előterjesztése a városi képviselőtestület legtöbb adót fizető tagjainak összeállítására küldöttség kinevezése iránt. A törvény értelmében minden évben újból kiigazítandó névjegyzék egybeállítására a közgyűlés Kiss Zsigmond elnölete alatt Tóth Kálmán, Burián Lajos, dr. Filó Tihamér, Szeder János, Csucs Antal, Kálmán Mihály, Soós Ferenc és Biró Ferenc képviselők által álló bizottságot küldte ki, és pedig azon utasítással, hogy munkalatának eredményét még a f. hó második felében tartandó közgyűlésre jelentse be.

A regale bérletnek mikénti hasznosítása és kezelése tárgyában beterjesztett tanács elöterjesztés, mely szerint a regale jövőre is az eddigi gyakorlat szerint hasznosítható és kezelhető, egyhangulag elfogadtnak, s a szükséges intézkedések foganatosításával a városi tanács megbízatott.

A tanács elöterjesztés a regale mikénti hasznosítása és kezelése iránti javaslattal megbizott küldöttség jelentése alapján került a közgyűlés elé s ugyanezen küldöttség véleményéhez képest mondatott ki az eddigi gyakorlat fentartása, és pedig azon okon; mert a jelenlegi kezelő biztosíték mellett vállal felelősséget a bérleti összeg erejéig, és mert a kezelő jutalmazásul csak a befolyó tiszta jövedelem bizonyos százalékát kapja, miáltal érdekelve és ösztönözve van a szorgalmas utánnézésre, hogy ne csak az évi bérösszeg, hanem a tiszta jövedelemből is jutalmazást nyerhessen, és végül különösen azért; mert a mellett, hogy a jelenleg is érvényben levő kezelési mód sokkal kevesebbe kerül, a közönség is védve van a folytonos zaklatás és súlyosabb büntetésektől.

Ez ügygyel kapcsolatban Sima Ferenc biz. tag a fogyasztási adókezelő és egyesek között eddig gyakorlatban volt kiegyezésnek továbbra is fentartása iránt tett indítványt. Az indítvány felett hosszú vita fejlődött ki, miután azonban az sem formai szempontból, sem törvény szerint ezuttal tárgyalható nem volt, mint önálló indítvány, a mai napon tartandó folytatólagos közgyűlésen fog érdemi elbírálás alá kerülni.

Az 1889. évi közpénztári, letéti, szegény-pénztári, Dósai-alapítványi pénztári és 1888. és 1889. évi városgazdai számadások felülbírálás végett Csongrád vármegye törvényhatóságához felterjesztetni határozattak.

A gazdasági szakosztálynak a város tulajdonához tartozó ugynevezett serházi épület eladása tárgyában beterjesztett javaslatot a közgyűlés egyhangulag elfogadta és kimondta, hogy a pusztulásnak, romlásnak indult, semmi célra nem használható s csak nagy javítási költséggel fentartható, mégis jövedelmezőtlen, sőt csak teherként és céltalanu

álló serházi épületet leromboltatja, vagy ha vevő akad reá, hát eladja. Az épület a jövő év őszén fog leromboltatni, ha ugyan addig vevő nem akad reá.

A csűrhejárasi földek bérbeadására vonatkozó gazdasági szakosztályi jelentést a közgyűlés elfogadta. — Csala István kurcai halászlai bérlőt pedig — tekintettel a folyamodványában felhozott indokokra — méltányossági szempontból egyszerűsmindenkorra 40 frt bérléengedésben részesítette.

Ezután H.-M.-Vásárhely város tanácsának a körös-tisza-marosi ármentesítő társulatot a 10 millió frtból terhelő 3.400.000 frt kölcsön-tőkének az állam által való átvétele iránt a magas kormányhoz intézendő s pártolás végett végett városunhoz is megküldött felirata olvastatott fel, melyet annak idején lapunkban egész terjedelemben közöltünk. Ezen átirattal együtt felolvastatott Sarkadi polgármesternek bőven indokolt előterjesztése, mely szerint a hmvásárhelyi tanács által megindított mozgalmat az ártérfejlesztés végbefejezése és a kirovási kulcsok arányosítása előtt időelőttinek tartja, miért is napirendre térést javasol az átirat felett.

Kristó Nagy István szólalt fel először s pártolta a polgármester javaslatát, utána Szeder János rendkívül finom elme-éllel és páratlan humorral ismertetvén a helyzetet, szintén az egyszerű tudomástvételt ajánlotta. Udvardy Sándor hasonlóképpen az egyszerű tudomástvétel mellett nyilatkozott, s a közgyűlés a három szónok után egyhangulag fogadta el a polgármester javaslatát.

Hosszu és éles vitára adott ezután alkalmat Bertók Imre felebbzése, a városi tanácsnak azon határozata ellen, mely szerint tőle az italmérségi engedélyt megvonta, és pedig azon okon; mert Bertók, ki egyszermind pálinkafőző is, több ízben italmérségi jogcsontitást követett el, s mert azon meggyőződésre jutott, hogy Bertókkal szemben az ellenőrzés lehetetlen. — Sima Ferenc szólt a tárgyhöz először s hosszabb, indokolt beszéd kíséretében a tanácsi határozat feloldását indítványozta, míg Sarkadi polgármester és Burián Lajos ügyész a tanácsi javaslatot ajánlották elfogadásra. Kristó Nagy István, Kátai Pál János, Udvardy Sándor, Sima Ferenc és Burián Lajos ismételt felszólalásaik után, a képviselő-testület szavazással döntött a kérdés fölött, 44 szóval 24 ellen Sima Ferenc indítványát fogadván el s így Bertók a jogot továbbra is gyakorolhatja.

Miután még a közgyűlés a szeged-szoregi csatában elvérzett hős honvédek emlékére emelendő szobor költségeire a közpénztár terhére 20 frtot engedélyezett, az ülés 12 óra után véget ért.

A közgyűlés holnap, kedden, ismét folytatottik, melyre különösen felhívjuk a képviselők figyelmét.

## Magyar sociálpolitika.

Budapest, 1890. nov. 28.

A munkások betegsegélyezéséről szóló törvényjavaslattal megtette Magyarország az első érdemleges lépést a munkástörvényhozás terén. S e javaslatnak elfogadását a képviselőház közgazdasági bizottságában úgy kell tekinteni, mint parlamenti helyeslését Baross Gábor kereskedelmi miniszter ez irányban megragadott kezdeményezésének. Minden más államnál később szánta rá magát Magyarország, hogy a sociálreformatori törvényhozás útjára lépjen; de emiatt a magyar államnak nem lehet szemrehányást tenni; mert meg kell fontolni, hogy a modern magyar állam egész szerkezete a classicus nemzetgazdaság alapján nyugszik, mely kárhözátandónak tartja az államhatalom beavatkozását a munkaszerződés feltételeibe. Továbbá nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy míg más államokban a nagyon fejlett ipar a munkásproletáriátus legióit a létező rend ellen harcha küldeni fenyegetett: Magyarország ily veszélynek nem volt kitéve kezdetleges iparával. A „jam proximus ardet Ucalegon“ a kényszernek e külső oka, mely a nyugati iparalombokat az államsocialismus útjára szorította, nálunk nem létezett; sőt inkább az iparos munkások gyér száma Magyarországon kedvezett az állam feladásának a munkásmozgalommal szemben létező feladata tekintetében. — Kettős akadályt kellett tehát elhárítani, mielőtt a kormány ráadhatta magát, hogy az államsocialisztikus tant konkrét módon érvényesítse. Először szakítani kellett a manchesterismus hagyományával, másodsor: le kellett győzni a gondtalan indifferentismust, mely itt a munkáskérdésre vonatkozólag uralkodott a szellemek felett. E kettős akadály el van hárítva, s a *vasárnapi munkaszünetről* szóló törvény biztosítani fogja a munkás jogát szellemi és physikai üdüléséhez és képessé teszi, hogy a hét nehéz fáradságai után az erkölcsileg tisztító családi életnek szentelhesen egy napot, hogy a következő héten új erővel lásson munkájához. A *betegsegélyezésről* szóló

törvény pedig hatékonyan oltalmába veszi a munkás egészségét és testi integritását s lehetőséget ad neki, hogy megbetegedés esetén a maga koplalása és családja nélkülözése és szüksége nélkül iparkodjék egészségét helyreállítani. Többé nem vonhatja el magát az állam azon kötelezettségtől, hogy a munkás életét védje, mert annak testi jóléte az alapja minden társadalmi virágzásnak. De az emberiségnek most fejtegetett indokain kívül, iparpolitikai tekintetek is szólnak egy betegtörvény alkotása mellett. Mert ha Magyarország e részben más államok mögött marad, kettős veszélynek teszi ki magát: először, hogy idegen munkások, kiknek segélye nélkül iparunk nem fejlődhetik, nem jönnek Magyarországra, a hol létük gazdasági feltételei betegség esetén védelem nélkül vannak; másodsor, hogy még hazai munkásaink is inkább oly államokba mennek, hol a betegsegélyezés és a baleset elleni biztosítás törvényesen be van hozva. Tehát minden tekintetben jól megokolt a javaslat, melyet a közgazdasági bizottság elfogadott. Őszinte örömmel üdvözljük — írja a „Pester Correspondenz“ — ezen első lépést a törvényhozás terén, mely bizonynyal nem fogja megtagadni jótékony hatását a társadalom pacifikálására, a munkásosztály kibékülésére a létező renddel.

## Helyi és megyei hírek.

— **Advent.** Az adventi ünnepek s ezzel együtt a karácsonyi ünnepeket megelőző hajnali misék (roráték) f. hó 1-én, tegnap vették kezdetüket a helybeli r. kath. templomban, mely az első hajnali mise alkalmából egészen megtelt ajtatos hivekkel.

— **Villamvilágítás Szentesen.** Az eddigi, már nagyon is ósdi s mégis költséges petroleum-világítás célszerűtlenségéről ugyszólván városunk egész közönsége meg van győződve, ugyanezért, mint értesülünk, a városi tanács beható és komoly megfontolás tárgyává tette a légszesz-világítás behozatalát. E tekintetben azonban Aradi Kálmán főkapitány és Abaffy Zsigmond főmérnök külön véleményben vannak s még a légszesz-világítást is keveselve, a villamvilágítás behozatalán fáradoznak, s hogy az ige testé váljon, már érintkezésbe is teték magokat Karánsebes és Tolna városokkal, mint amely helyeken már villam ontja fényét az éjszótéjében.

## A „SZENTESI LAP“ TÁRCÁJA.

### Erdélyi képek.

XV.

*A szurdoki szoros.*

Reggel 5 órakor már megreggeliztünk. S jó téli ruhákba burkolózva és egy üveg konyakkal felszerelve, utnak indultunk

Az öreg székely, ki tegnap este egy nyomorult kocsin nyomorgatott meg bennünket, most hintóba fogott.

Minő szerszám? Valóban bámulatosan el van ez a vidék maradvai uti kényelmek eszközeiben. — A hintó valószínűleg az első erdélyi fejedelmek korából való volt. Idomtalan, kényelmetlen, csak úgy van össze ábdálva. s összes hintósága abból áll, hogy féderen nyugszik a tengely.

Nyomorult, piszkos szerszám; de azért megköszöntük az öreg figyelmét, ki elmondta, hogy ha tudta volna, hogy magyarországi urakat kell szállítania, már a Csátáye Bolihoz e hintóba fogott volna.

Nagy kinnal elhelyezkedtünk a féderesen és a két patkány kopogott, a hintó pedig kotyogott a petrosényi főútcán végig. — Egy negyedóra mulva elhagytuk a községet.

Ez időben nálunk a nap felégette a tarlót és rétet, hogy a jószág szinte éhen veszett rajta; a petrosényi határban térdig érő fűvet kaszáltak az oláhok. Itt azután lehet jószágot tartani.

Az ut egy darabig érdektelen; jobbról-balról kövér rétség terül el, gazdag rendet ígérve a gazdá-

nak. — Most egy széles patakon vezet át az ut, mely Petrosény jobb oldaláról, a Vulkan-szoros felől vágat a szurdoki uton át, a Zsil-völgy felé! Ezt a patakot magyar Zsilnek hívják.

Rozzant, több helyen lerokadozott hid van rajta, hogy szinte istenkísértés ráhajtani; de az öreg székely megszokta már itt a járást s oda se nézett, hanem repített bennünket keresztül.

Innentul már — mint a székely mondja, — kezd a szurdoki szoros feltűnni. Az országutat egy hegyszoros nyeli el. Ezen hegyszoros előtt találkozik a Magyar-Zsil az Oláh-Zsillel. Két patak ez, egyik Magyarországon, másik Oláhországon veszi eredetét, s ez utóbbi Magyarország határán egyet gondol, s mintha honától nem birna végképen elválni, visszafordul hazájába, s medrét jól feldagaszta, a Magyar-Zsil vizével a szurdoki szoroson zuhog óriási sziklatömbökön végig, mértföldekre elhalló zugással.

Beértünk a szurdoki szorosba, mely Oláhországba vezet, s melyen, mint mondtam, egy hatalmas patak vize zuhog végig, és pedig úgy, hogy a patak kezdetben balról, majd jobbról simul a hegy lábához. Ez a patak képezi a szoros alját, s csak mintegy két kilométer hosszban nyújt a patak a szorosban annyi helyet, hogy partján kocsival is lehet menni; de az ut ezután elszűkül annyira, hogy csak egy gyalogut marad az örültbességgel és zugással, az egyes sziklatömbökönél permeteggé zuzódó patak partján.

Sem toll, sem ecset nem vállalkozhatik arra, hogy a szurdoki szoros által nyújtott hegyi kép szépségét és csodásan nagyszerű voltát lefesse.

Egy patak partján halad itt az ember, melynek

medre tele van háznagyságu sziklatömbökkel. A rendkívüli erővel vágató víz ezen sziklatömbökbe ütközve, magasra vágja fehér habfodrát és vágat tovább zúgva, bömbölve, hogy szinte megsiketül az ember a rendkívüli morajba. Két oldalról hegyfal mered szédítő magasságig. S e hegyfal oldala itt-ott erdővel fedett és csodaszzerű sziklafigurákkal berakott.

Káprázató ez a kép. A szem elfárad és önként lecsukódik; de azért a hegyi kép ott áll az ember előtt csodás fenségében. Lelkünkkel látunk mindent, ha behunyjuk is szemünket; mert a kép oly mély és eleven benyomást tesz az emberre, hogy az a lelki szemek előtt egész pompájában ujul fel még évek mulva is.

Eddig a patak jobb partján haladunk; de már gyalog, mert a féderesről az ut szűk volta miatt rég le kellett szállanunk. A kocsit végén egy órház van, itt hagytuk a hintót s innen mintegy két kilométert gyalogoltunk a patak jobb partján; de itt a patak oly erővel fekszik a hegy oldalához, hogy az utat elnyeli s a szoros másik oldalán enged keskeny gyalogutat.

Íde egy hid vezet át. Könnyű, lebegő hid ez, mely alatt zúgva halad el a patak tajtékzó vize; az ember szinte fél a lebegő hidra lépni, mely különben fel van zöld galylyal diszitve.

Napokkal ezelőtt Magyarország két jeles minisztere: Baross és Wekerle járt itt, az ő tiszteletükre lett a hid zöld galylyakkal diszitve; de azért — mint kalauzunk mondá, — Wekerle nem ment át a hidon, azt mondá, hogy nem kockáztatja az életét.

Baross átment a hidon. Neki szégyen is lett volna életét féltetni.

— **Felolvasás.** Szép számu közönség hallgatta meg vasárnap este a szentesi 48-as népkörben Herck a Zsigmond felolvasását, melynek tárgya a bélyegilleték kezelése körüli eljárás volt. A száraz, elvont tárgyat példák illusztrálásával oly vonzóvá tudta tenni a felolvasó, hogy a hallgatóság figyelmét mindvégig mélyen lekötötte. Felolvasót felolvasása után a hallgatóság zajos éljenzéssel jutalmazta. — Végül Sima Ferenc körelnök mondott a felolvasónak köszönetet, egyszersmind tudomására hozta a szép számmal egybegyűlt közönségnek, hogy a tél folyama alatt, a 48-as népkör helyiségében minden vasárnap este lesz felolvasás. A felolvasás esetleges elmaradása a helyi lapokban előre közölve lesz.

— **Bejelentési hivatal.** A r a d i Kálmán főkapitány a városunkba érkező s innen távozó idegenekre vonatkozólag, rendszeres bejelentési hivatalt szándékozik a kapitányi hivatal kebelében szervezni. Az erre vonatkozó előmunkálatok már meg is tétettek s az összes rendőrség utasítva van, hogy a mai nappal megkezdendő adóösszeírás alkalmával minden, Szentesen tartózkodó idegent — név, foglalkozás, családi és vagyoni viszonyainak kitüntetésével, összeírjanak. Ez összeírás képezendik annak idején az idegenek nyilvántartásának alapját. Ez intézkedéssel különösen vagyon és közbiztonsági szempontból, egyaránt rég érzett hiány lesz pótolva, azért ezen főkapitányi intézkedést és reformot csak helyeselni tudjuk.

— **Utásházák tűzbiztosítása.** A közigazgatási bizottság november 29-én tartott ülésében, Réti Ferenc indítványára a vármegyei utásházák tűzkárelleni biztosítását határozván el, a szükséges intézkedések megtételével Sarkadi-Nagy Antal vármegyei pénztárnok bízott meg.

— **Tanérők és a mozgósítás.** A vallás és közoktatásügyi miniszter dr. Tergina Gyula tanfelügyelő útján felhívta a szentesi és csongrádmegyei mindazon tanárokat és tanítókat, akiknek joguk van a védtörvény értelmében mozgósítás esetén a hadi szolgálat alól magukat felmentetni, hogy ez iránti kérvényeiket legkésőbb január 15-éig a tanfelügyelőséghez nyújtsák be.

— **Adófelszólamlások.** A szegedi adófelszólamlási bizottság nov. 26-ika óta tárgyalja már a Szentesről beérkezett reklamációkat, s azt valószínűleg csak e hét végén fogja befejezni, a mennyiben Szentesről nem kevesebb, mint 338 reklamáció adatott be.

— **Apró hírek a közigazgatási bizottság üléséből.** Vármegyénk kir. tanfelügyelője a Horcsik Péter csongrádi községi tanító ellen folyamatba tett fegyelmi vizsgálatot beszűntette s nevezett állásába újból visszahelyezte. Ugyancsak a tanfelügyelő Szarkáné-Werner Ilonka csongrádi tanítónőt állásában végleg megerősítette, Dobozi Jenő szentesi izr. hitközségi tanító nyugdíjaztatása iránt pedig a szükséges lépéseket illetékes helyen megtette. Dobozi elméjére tudvalevőleg homály borult s jelenleg a lipótmezei tébolydában van gyógykezelés végett.

— **Öngyilkossági kísérlet.** K o t y m á n Sándor korcsmáros f. évi december hó 1-én virradóra I. t. 49. számú házában padlásán, öngyilkossági szándékából egy revolverrel négy lövést intézett maga ellen, melyekből két lövés talált is, s az alhasban okozott életveszélyes sebet. A felvett jegyzőkönyv és saját beismerése szerint, Kotymán ittas állapotban követte el tettét, az igazi okot azonban elhallgatta. Nagy lelki és testi erőre mutat az öngyilkosnál az, hogy dacára s u y o s és valószínűleg életveszélyes sebének, a padlásról, hol a borzasztó tettet elkövette, senki által nem támogatva s önerejéből vánszorgott le, úgy, hogy időközben hazaérkezett neje a korcsmaszobában vértől borítva, a földön elterülve találta. Dr. G ö t z l Bertalan, ki a szerencsétlent az első orvosi segélyben részesítette, mindent elkövetett borzasztó fájdalomnak enyhítésére.

— **Dohánytermelők figyelmébe!** A nagyméltóságú magy. kir. pénzügyminiszterium felmentlen ohajtása, hogy az ország minden dohánytermelő vidékén a kisebb s nagyobb mérvben üzött dohány-csempészet végre megszüntetessék; e célból a következő rendeletet bocsájtotta ki: „Minden öt

holdnál kevesebb területet beültető dohánytermelő termésének beadására csakis egy határnap tűzött ki, melyen egész termését hiány nélkül beszállítani köteles. E célból két példányban kimutatás készítenő arról, hogy minden egyes kitűzött beváltási határnapon, névszerint a lakház száma kitételével, összesen hány termelő s egyenkint körülbelül hány métermázsa dohányt fog beszállítani, és hogy ezen kimutatások egyik példányát az első beváltási határnapot 8 nappal megelőzőleg a dohánybeváltó hivatalhoz, másik példányát pedig a kerületi m. kir. dohánybeváltó felügyelőséghez kell a község előljáróságának beküldeni. Ez alkalommal az is tudomásra hozatik, miszerint a kistermelők, kik öt holdon aluli területen foglalkoznak a dohánytermeléssel, az egész termésüket minden hiány nélkül kötelesek egy napon a beváltáshoz beszállítani, mert mindazok, kik ezen rendeletnek meg nem felelnek, jövőre a termésből ki fognak zárni.”

— **Kuriozunként** közölhetjük, hogy a bő-kény-mindszenti (helyesebben körös-tisza-marosi) ármentesítő társulat végrehajtást szenvedett 11 frt 20 kr. ez évi II. negyedévi adóhátraléka erejéig, amennyiben a mindszenti szolgabírói hivatal által négy méteről tűzfaja végrehajtás útján lefoglaltatott.

— **Letartóztatás.** Egy, magát Eichenbaum Ignác Borsod-megye bolyoki illetőségének valló néptanítót tartóztatott le tegnap a rendőrség. Az állítólagos néptanító „valódi hollandi három király thea” név alatt árulgatott a városban drága pénzen használaton, erejét vesztett füveket, melyeknek csomagja szakértő gyógyszerész állítása szerint, nem ér többet 2 kr-nál, s Eichenbaum 30, 40, 50 kr-ával árusította csomagját. A rendőrségnél már eddig is többen jelentkeztek, kiket a nevezett néptanító rászedett, s valószínű, hogy a jelentkezések a kapitányságnál, hol a vizsgálat folyamatban van a népet csodaorvossággal boldogító ellen, még szaporodni is fognak. Eichenbaum Ignác állítólag a helybeli izr. egyháznál turesedésben levő tanítói állásra is pályázott.

— **Trippon a rendőrség előtt.** Mulatságos jelenet történt szombaton a kapitányi hivatalban. A „kopláló” egyik rendes és általában ismert alakja, Trippon Theodórus állított be a kapitány elé, s miután kellő Stellungba vágta magát s bajszán egyet pödörített, emelt fővel a következő alázatos kérelemmel járult a tekintetes ur elé:

— Cselédkönyvre van szükségem!

— Aztán minek magának az a cselédkönyv, Trippon? — kérde álmélkodva a kapitány.

— Minek? Hát itt akarom hagyni Szentest örökre, hogy még a hírét se halljam többé soha. Dolgozni akarok, becsületet ember akarok lenni; de itt nem lehet, nem fogad fel senki, a társaim elszólják tőlem, aztán meg csak jobb lesz már nekem máshol; mert tetszik tudni, egy próféta sem kedves a maga hazájában.

— Az lehetetlen, Trippon, maga nem ide való! — volt a kimért, hivatalos válasz.

— Lehetetlen? Nem vagyok ide való? Hát azért születtem én Sólyom Juliánától, hogy még ide való se legyek? S aztán, ha egy olyan . . . . . nak, mint Bugyi Antal, akit én — s itt indignálódva a mellére ütött, — r u h á z o k, adnak cselédkönyvet, miért ne kaphatnék én, a vitéz Trippon Theodórus?

S a sértett önérzet hangján tartott eme szavak meglágyították a hivatalos személy kőkeményeségű szívét s vitéz Trippon Theodórus azon megnyugtató felelettel bocsáttatott el, hogy kérelme teljesítenni fog.

## Hírek a szomszédból.

— **Dr. Talányi Ottó** kunsztmártoni orvos, mint nekünk Kun-Szent-Mártonból írják, dr. Koch gyógy módjának közvetlen a nagy tudós közelében való tanulmányozása céljából, Berlinbe utazott. — Dr. Talányi egy hónapig fog Berlinben tartózkodni.

## Hazánk és a főváros.

— **Az önkéntes pohárköszöntője.** Az egyetemi ifjuság kegyelmi kérvényét, a melyet Joannovics önkéntes érdekében terjesztett a király elé, mint nekünk Bécsből írják, ő felsége a „nagyobb kézjeggyel” látta el. Ennélfogva az ügy összes iratait felküldték a közös hadügyminisztériumhoz, a honnan rövid kivonat kíséretében a király kabinet-irodájába kerülnek. Valószínű tehát, hogy a Kossuth éltetése miatt elítélt önkéntes megkapja a királyi kegyelmet.

— **Ritka születésnap.** Rozár György aradi lakos házában, annak édes anyja özv. Rozár Albertné f. hó 19-én ünnepelte 100-dik születésnapját oly páratlan jó egészségben, hogy midőn vacsora után táncra hívogatólag ujongott a cigány kezében a nyirettyű, ő volt az első, aki a legifjabb (60 éves) fiával táncra perdült s neki volt a legszelebb kedve az egész társaságban. Aki elpusztíthatatlan jó kedvében látta, önkénytelenül az jutott eszébe: Ejh! hisz száz esztendő nem is olyan nagy idő, a minőnek látszik!

## Ipar, kereskedelem, gazdaság.

— **Gyapjuület.** Budapest, 1890. nov. 29. Német és Oroszországból érkező kedvezőtlen jelentések nyomásztólag hatottak a vételkedvre, a vevők e miatt visszatartók voltak s csupán egy nagyobb üzlet kötöttet, ugyanis körülbelül 100 mmázsa finom mosott, nyírott gyapju á 104 frt kelt el 56 kgkint.

— **Sertés-ület.** Budapest, 1890. nov. 29. Hizott sertésekben az ület kellemesebb volt, ellenben könnyű áru elhanyagolt. Átlagos hetiárak; magyar sertés-áru 260—350 kgr. nehéz 44—44½ kr., 180—260 kgr. nehéz 44½—45 kr., öreg 300 klg. tuli 42½—43½ kr., vidéki sertés 38—44 kr., szerb 40—43½ kr., tiszta klgként. Paronként 45 klg. életsuly levonás és 4% engedmény szokasos.

## Irodalom.

— **Marcali Henrik** „A legújabb kor története” című nagyszabású munkájából Révai-testvérek, mint e kiváló mű kiadói, most küldték meg nekünk a 6—7 füzetet Ismételtén elmondtuk már, hogy e munka már csak azért is osztatlan elismerést érdemel, mert azon eseményeket tárja föl szemünk előtt, azon történelmi momentumokat mutatja be nekünk szoros összeköttetésben és valóban hivatott genialitásával, mely események és momentumok jóformán a mai nemzedék élettörténetét képezik. A most előtűnk fekvő két füzetet különösen az teszi érdekessé, hogy ezekben hazánknak örökre kiható átalakulásával ismert meg a szerző, mely átalakulás 1825-ben kezdődött és mely még mai napig is tart. Hiszen e korszak elején nálunk tulajdonképen nemzet sincs és Magyarország csak rendekből és „szegény adófizető népből” áll. Magyarország állami eszméje üres forgalom, melynek tartalmát, nemzeti jelentőséget kellett adni. Az előtűnk fekvő füzetek épp azt a nagy törekvést ismertetik meg velünk, melyet nemzetünk nagyjai kifejtettek, hogy azt a feladatot, mely rájuk várt és melynek sürgős voltát maguk is ismerték, megvalósíthassák. Hazánk történelmének e korszakát ismerni kell mindenkinek. Ajánljuk e nemes mű megszerzését, mert bár drága pénzzel sem volna tulságosan megfizetve, már csak azért is megerdemli a legszelebb elterjedést, mert pompásan kiállított 5 ives füzetei egyenkint csak 30 kr-ba kerülnek. Révai-testvérek kiadóhivatala (Budapest, IV., vaci-utca 1. sz.) egyszerű megkeresésre szívesen küldi minden felé a füzeteket.

## Szerkesztői üzenet.

**M. K. Csongrád.** Közleménye jövő számunkban jön.

3529—1890 t. k. sz.

## Árverési hirdeményi kivonat.

A szentesi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Pólya Zsuzsanna Czakó Lajosné** végrehajtónak **Pólya Julianna és tarsai** végrehajtást szenvedő elleni 381 frt 12½ kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. jbiróság területén lévő és Szentes város határában fekvő, a szentesi 209. sz. tjkvben A † 257. rsz. alatt foglalt 525. négyszögöl terü., I. t. 194. népsorszámu ház és udvarból néhai Pólya Mihályné Nagy Zsuzsanna hagyatékát képező fele részre o. é. 1237 frt 50 kr-ban, — továbbá az ugyanazon tjkvben A † 3670 rsz. alatt foglalt 1931—1600 hold terü nagyhegyi szőlőből s azon lévő épületekből ugyanannak hagyatékát képező fele részre o. é. 356 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi december hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. IX. t. 42. § ban jelzett árfolyammal

számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénztnak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1890. évi szept. hó 20-ik napján.

A szentesi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

**Temesváry,**  
kir. járásbíró.

Pásztai József

IV. t. 333. számú háza, mely áll két szoba, konyha, két kamra, hat lónak való istálló, egy kocsiszin és külön épületben két ólból, eladó; a feltételek iránt értekezhetni a tulajdonossal ugyanott. 2V2

**J**ÁRDATÉGLA  
 === gyalog-, vagy kocsit burkolására ===  
 10 évi jó tállás mellett is  
 kapható  
**Zsoldos Ferencnél**  
 SZENTESÉN.

Bármely alkalomra  
**LEGSZEBB EMLÉK EGY SZÉP FÉNYKÉP!**

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint

**fényképészeti műtermemben,**

mely a legkitűnőbb gépekkel van berendezve, a legfinomabb kidolgozásu, **visittől életnagyságu fényképek** készülnek.

**Régi fényképeket megújítok,** továbbá kis képekről akármilyen nagyobb fényképet készítek. S miután a legkitűnőbb vegyészek lemezeit használom, azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen ködös időben néhány pillanat alatt a legsikerültebb felvételt eszközölhetem.

A n. é. közönség látogatását kérve, maradtam alázatos szolgálja

**HEGEDŰS VILMOS,**  
fényképész.

Üzlethelyiség: özv. Seresnő-féle saját házában, dr. Reis ur lakásával szemben.

**SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA**  
 SZENTESÉN.

Elvállal minden, a

**könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,**

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK,  
 táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirlapok, művek, diszes kivitelű szalag-aranyozások,

**IPAR ÉS KERESKEDELMELI KÖRLEVELEK,**  
 ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban,  
**gyors, pontos, izléses és jutányos áron.**

Ugyanitt a

**„SZENTESI LAP”**

cimű vegyes tartalmu közlönyre, mely immár a **huszadik** évi folyamába lépett, — előfizetések elfogadtatnak, hirdetések felvételnek.